

ZNAM KOGOŚ, KTO CIĘ SZUKA

reż. Julia Kowalski

Obsada

Rose Liv Hennegui

Roman Yoann Zimmer

Józef Andrzej Chyra

Bogdan Artur Steranko

Clémentine Léa Mesnil

Camilla Juliane Lepoureau

Mulot Felix Jourdain

Twórcy

Scenariusz i reżyseria Julia Kowalski

Zdjęcia Simon Beaufils

Montaż Martial Salomon

Muzyka Daniel Kowalski

Scenografia Hélène Cisterne

Kostiumy Ada Cichowicz

Produkcja

Les Films de Françoise (*Francja*) Mina Driouche, Valérie Donzelli, Jérémie Elkaïm
Donten & Lacroix Films (*Polska*) Maria Blicharska, Monika Sajko Gradowska

Film zrealizowano przy wsparciu finansowym

CNC, Polski Instytut Sztuki Filmowej, Conseil Regional de Bretagne
Cine +, Program Kreatywna Europa – komponent MEDIA, Arte Cofinova

Czas trwania 80 min

Data premiery 27 listopada 2015

Dystrybucja w Polsce Alter Ego Pictures

PR Film

PR Karolina Zawalska k.zawalska@alteregopictures.pl 734 443 421

„Na naszych oczach rodzi się nowa figura współczesnego kina:
dziewczyna przestaje być pożądana – zaczyna pożądać.”

Idir Serghine i Pascal Tessaud, Cannes ACID

SYNOPSIS

Francuska prowincja, późna jesień. Rose, wychowująca się bez matki nastolatka, córka polskiego emigranta, przeczuwa, że jej ciało żegna się z niewinnością dzieciństwa. Nadchodzi czas, w którym na nowo będzie musiała wytyczyć jego granice, aby nie stać się wyłącznie towarem na rówieśniczym rynku ciał, służących do komunikacji między płciami. Rose, znajduje inny sposób na przeżycie inicjacji w dorosłe emocje. Wykorzystuje sytuację: zatrudniony przez ojca Polak (Andrzej Chyra) ma tu syna, którego w przeszłości porzucił i z którym chce odnowić rodzinne więzi. Początkowo z nudy, z tęsknoty za intensywnymi wrażeniami, dziewczyna wchodzi w sam środek uczuciowej układanki między ojcem i synem. Jest katalizatorem, świadkiem, w końcu uczestniczką zdarzeń. Odkrywa, że to ludzkie słabości, a nie atuty są kluczem do porozumienia ze światem.

JULIA KOWALSKI REŻYSERKA I SCENARZYSTKA

Urodziła się we Francji w 1979 roku. Oboje rodzice są Polakami. Poszukiwania swojej artystycznej tożsamości rozpoczęła dokumentem „Międzyzylesie, Au milieu des bois”, w którym wraca do swoich polskich korzeni. Od tamtej pory eksploruje artystycznie ulubione tematy: związki między Polską a Francją, dorastanie, rodzinę i seksualność. Jej krótkometrażowy film „Musique de Chambre”, był prezentowany na wielu festiwalach filmowych, między innymi w Clermont Ferrand. „Znam kogoś, kto cię szuka” jest jej pełnometrażowym debiutem fabularnym. Scenariusz do tego projektu zdobył Grand Prix Sopadin we Francji i Script Pro w Polsce. W maju tego roku film miał premierę na festiwalu w Cannes w ramach oficjalnej selekcji ACID, jako jeden z dwóch filmów ze znaczącym polskim wkładem koprodukcyjnym.

Filmografia

- 2015 — Crache coeur (1st feature – 80')
- 2013 — Musique de Chambre (short feature film – 22')
- 2010 — Anton dans l'ombre (documentary – 52')
- 2006 — Bienvenue chez Maciek (documentary – 26')
- 2003 — Międzyzylesie, Au milieu des bois (documentary – 52')

CANNES ACID REKOMENDACJA SELEKCJONERÓW

Obserwowanie i uczenie się bycia obserwowaną: to impulsy, które napędzają młodą i bezczelną Rose w tej śmiałej filmowej narracji. Odwaga i energia są niezbędne, by zburzyć naszą przestarzałą wizję pierwszej miłości i rodzącego się między nastolatkami pożądania. Film unika staroświeckiego romantyzmu, zastępując go surową obserwacją okresu dorastania, nakreśloną z rzadko spotykaną precyzją. W tym filmie o nastoletnich outsiderach, na naszych oczach rodzi się nowa figura współczesnego kina: dziewczyna przestaje być pożądana – zaczyna pożądać. Pomiędzy mężczyznami z jej otoczenia, budzącym się erotyzmem i frustracjami nastoletniego życia, Rose uczy się, jak nie cierpieć. Manipuluje i mści się, co ją jednocześnie napędza i spala. Pomiędzy Rose i Romanem, parą nastolatków z polskimi korzeniami, rodzi się relacja typu miłość-nienawiść, która doskonale portretuje tę parę bohaterów i jednocześnie przenosi nas do Polski. Powrót do korzeni, pozwala im zajrzeć w głąb siebie, zrozumieć własny mroczny przedmiot pożądania. Reżyserka wyrusza na poszukiwanie tej esencji, od pierwszej klatki filmu, precyzyjnie realizując swoją ambitną wizję. Wyraziście zagranii bohaterowie i ich doświadczenia opowiadają bajkę, w której magia jest w ciele, a uwodzenie działa jak zaklęcie. Obserwowanie i bycie obserwowanym jest obietnicą przyjemności - to rytuał inicjacyjny, którym z przyjemnością chcielibyśmy się z Wami podzielić.

Idir Serghine i Pascal Tessaud, ACID, Cannes

Geneza projektu

W tym filmie chciałam połączyć dwa tematy, które są dla mnie szczególnie ważne: okres dorastania i powrót do moich polskich korzeni. Dała mi tę możliwość skomplikowana relacja pomiędzy Józefem (Andrzej Chyra) – Polakiem, który przyjechał do Francji do pracy i parą nastolatków: Rose, córką jego pracodawcy i Romanem chłopakiem, który jest jednocześnie synem Józefa i obiektem zainteresowania dziewczyny. Taka emocjonalno-kulturowa układanka pozwoliła mi skupić się na emocjach i tematach najbardziej dla mnie istotnych. Rose chce pomóc Józefowi dotrzeć do syna, a dzięki temu, zbliżyć się do Romana, w którym się zakochała. Przyglądam się w tej konfiguracji silnym, skomplikowanym, a czasem gorzkim uczuciom, które przeżywamy wszyscy, szczególnie w okresie dojrzewania.

Filmowanie dorastania

Poprzez relacje Romana i Józefa, a także Rose i Bogdana, chciałam przyjrzeć się związkom między rodzicami i dziećmi, pokoleniowym przemianom i trudności w znalezieniu własnego miejsca w świecie. Dojrzewanie to czas, kiedy wszystko wydaje się nam możliwe, ale jest to również czas, w którym czujemy, że wszystko nas przytłacza. Wykorzystałam wiele elementów z mojego życia, aby stworzyć postać Rose. Podobnie jak jej ojciec, mój zatrudniał polskich pracowników do prac budowlanych w swojej firmie, grałam też na flecie. Kiedy byłam nastolatką, wszystko wydawało się takie ulotne, sukcesy przeplatały się z porażkami, zwykła rzecz dawała mnóstwo radości, a chwilę później mogła stać się powodem największego kryzysu. Chciałam przyjrzeć się tym kontrastom między dramatem i beztroską, między banalnością sytuacji i jej wyolbrzymionymi konsekwencjami.

Nastolatki szukające swojego miejsca, balansu między skrajnościami i eksplorujące własną seksualność, stanowią dla mnie niewyczerpane źródło inspiracji. Ten projekt jest kontynuacją mojego krótkometrażowego filmu „Musique de Chambre”, w którym przyglądałam się dynamice takich związków, ustalaniu w nich równowagi sił. Nie popadając w nadmierny voyeryzm, nie mogłam też pominąć sfery erotycznej, z jej niewinnością i nieporadnością, która jest niewątpliwie istotną częścią dorastania.

Polska, Francja i osobista historia

Dorastałam pomiędzy Francją i Polską. Moje wspomnienia z dzieciństwa to niekończące się podróże busem. Kiedy miałam 20 lat, postanowiłam dowiedzieć się więcej o mojej rodzinie. Wynikiem tych poszukiwań był dokument „Międzyzylesie, Au milieu des bois”, pokazywany na licznych festiwalach – między innymi Cinéma du Réel w Pompidou Centre. Chciałam w nim opowiedzieć historię moich dziadków. W kolejnym dokumentalnym filmie „Anton in the Shadows” próbowałam uchwycić to, co obserwowałam przez lata - życie polskich imigrantów we Francji. Moim bohaterem był Polak zatrudniony przez uznanego austriackiego artystę. To doświadczenie bardzo pomogło mi w konstruowaniu postaci Józefa.

Rose nie chce mówić po polsku, chociaż wiele rozumie. Dla niej to język ojca, którego odrzuca. Dopiero relacja z Józefem uświadomi Rose jak ważne są dla niej korzenie. Podobny proces przechodzi Roman, dla którego poszukiwanie ojca staje się drogą do odkrycia swojej imigracyjnej tożsamości.

Podstawowym językiem mojego filmu jest język francuski, ale polski odgrywa tu bardzo istotną rolę. Pozwala nam grać dwujęzycznością. Bohaterowie czasem nie są w stanie się pomiędzy sobą porozumieć.

Film powstał w koprodukcji francusko-polskiej. Grają w nim polscy aktorzy: Andrzej Chyra (Józef) i Artur Steranko (Bogdan) oraz młodzi aktorzy francuskojęzyczni: Liv Henneguier (Rose) z Francji i Yoann Zimmer (Roman) z Belgii.

Zdjęcia powstawały we Francji i w Polsce – w moich rodzinnych stronach na Dolnym Śląsku.

Nieoczekiwana roszada

Każdy z moich bohaterów desperacko poszukuje kontaktu z drugim człowiekiem. Są tu dwie trudne relacje rodzinne "ojciec i syn" oraz "ojciec i córka", w których moi bohaterowie się szukają, odnajdują i znów oddalają. W czasie tych poszukiwań rodzą się nowe relacje. Silniejsze i mocniejsze niż te, które wydawały się ważne. Spotkanie nastoletniej Rose ze starszym od niej Józefem wyzwoli emocje, których brakowało jej w rodzinie. Z kolei Roman na drodze do zbudowania relacji z ojcem, nieoczekiwanie, stworzy więź z Rose.

Romantyczna i okrutna baśń

Chciałabym, żeby mój film był romantyczny i okrutny zarazem, tak jak baśń. To nie miał być dokument społeczny. Poszukiwałam języka bardziej intymnego, emocjonalnego w kolorystyce, kostiumach i zdjęciach.

Bohaterami rządzą namiętności, które przepływają od ciała do ciała. To opowieść o miłości – ale nie romantycznej, o uczuciach – ale niekoniecznie o tych pozytywnych. Chciałam zrobić iskrzący emocjami film, w którym każde ujęcie oddaje pragnienia, dążenia i frustracje bohaterów. Ich ciała są w nieustannej gorączce, z jednej strony są gruboskórni z drugiej - niezwykle wrażliwi i czuli na każdy gest. Zależało mi na tym, żeby w moim filmie nie było strachu przed emocjami. Chciałam dotykać sytuacji ekstremalnych bez obawy przed śmiesznością. Miałam świadomość, że opowieść o ojcu, który szuka swojego syna może brzmieć patetycznie. Mimo wszystko, zaryzykowałam. Starłam się stworzyć skomplikowane postacie i pokazać proste uczucia, bez fałszywej skromności, ale też bez wymuszonej pewności siebie.

